

Forventninger og Forhaabninger, at denne Lov om Luksusskatter giver nogen Indtægt for Staten, skal jeg i alt Fald love Rigsdagen, at disse Penge ikke skal gaa ind i Driften, men skal blive anvendt til Afbetaling paa Statsgælden. Jeg havde ventet en saadan Erklæring af den højtærede Finansminister, da jeg synes, at hele hans Forelæggelsestale netop formede sig paa en saadan Maade, at han udmærket kunde have sluttet med denne Replik. Men naar den ikke kom, gaar jeg ud fra, at den højtærede Minister, som jeg omtalte før, har et hemmeligt, men levende Haab om, at denne Luksusbeskatning dog vil give nogle Penge til Dækning af Udgifterne paa Driftsbudgettet, thi vi ved jo, som jeg allerede har haft Lejlighed til at bemærke, at Finansministeren trænger til Penge paa sine Budgetter. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister her i dette Ting ved denne Lejlighed vil afgive den Erklæring, at de Penge, som indkommer gennem Luksusbeskatningen, udelukkende skal anvendes til Afbetaling paa Statsgælden. Det vilde være mig en Glæde, hvis det skete, at se, at der hos den højtærede Finansminister var en saadan Interesse for Afbetalingen af Statsgælden.

Tvede: Dette Lovforslag kom jo ikke alene noget sent til dette høje Ting, men det maa efter min og mine Meningsfællers Skøn siges at komme for sent. Det var en almindelig Forudsætning, da Lovforslaget om Kursreguleringens fonden var vedtaget, at der maatte andet og mere til for at hjælpe og støtte Fondens Arbejde. Det er imidlertid først den senere betydelige Stigning af Dollars og Sterling, der har kaldt dette Lovforslag frem, og jeg beklager, at det kommer saa sent, thi meget kunde muligvis have været anderledes, hvis der var grebet ind i Tide. I April Maaned forrige Aar ekspresforhandlede Rigsdagen om midlertidige Toldforhøjelser for Luksusvarer, og nu forhandler vi atter med en tilsvarende Hurtighed om en ny midlertidig Toldforhøjelse paa de samme Varer. Det er, som det hedder, det samme paa en anden Maade, idet Forskellen kun ligger deri, at i Fjor var det fiskale Hensyn, som fremkaldte Lovforslaget, medens det i Aar er Hensynet til Valutaen. Men, som den ærede sidste Taler (Bramsnæs) sagde, det foreliggende Forslag faar vel, naar det ophøjes til Lov og kommer til at virke, ogsaa nogen fiskal Betydning. Jeg vil imidlertid i Modsætning til den foregaaende

ærede Taler sige, at jeg beklager ikke dette, jeg skønner det endda at være ønskeligt, thi det vil jo kun bidrage til, at man har større Sikkerhed for at naa frem til Balance paa Statsregnskabet, og om den naas, vil den ogsaa være medvirkende til en Fæstnelse af den danske Krone. Om det vil lykkes at faa Lovforslaget til at virke efter Hensigten, nemlig at mindske Indførselen af visse Varer og derved bringe Kravet om udenlandsk Valuta ned, vil først Tiden vise, men at en Varefordyrelse i nogen Grad mindsker Begæret efter Varen, kan der nok regnes med. Da Lovforslaget imidlertid kun spænder over en Importværdi af omkring 85 Mill. Kr., kan det neppe blive meget, den foreslaaede Foranstaltning vil hjælpe i den tilsigtede Retning. Med nogen som helst Sikkerhed at forudsige noget om, i hvilken Grad Lovforslaget vil begrænse Importen, er neppe muligt, men selv om det bliver med en Fjerdedel eller en Trediedel, vil dette Værdibeløb ligeoverfor det Importoverskud, som man regner med, ikke ifølge de Anskuelser, som gør sig gældende indenfor det konservative Folkeparti, være tilstrækkeligt til at bringe Kronens Værdi saa langt op, som man ønsker det. Det er derfor, mine Meningsfæller i det andet høje Ting har indbragt et Forslag til Lov om Toldens Erlæggelse i Guld, saa at det samlede Toldbeløb kommer til at svare til den paagældende Toldafgifts nominelle Guldværdi, hvilket Forslag efter vor Mening har den store Fordel, at det virker over et langt større Felt end de Positioner, der i det foreliggende Lovforslag bliver berørt, og dernæst — og det er ikke den mindste Fordel — at de Toldforhøjelser, mine Meningsfællers Forslag vil fremkalde, alt efter som Værdien af den danske Krone maatte stige, automatisk vil gaa tilbage for til sidst, forhaabentlig, ganske at bortfalde. Det er jo haarde Tider overalt, ikke mindst ude i Europa, men ogsaa her indenfor vort Lands Grænser føles det, og store Dele af det danske Folk har forstaaet Nødvendigheden af, at der maa træffes Foranstaltninger for at hindre en Katastrofe; der fremsættes jo næsten daglig offentligt Krav til Regeringen og Rigsdagen om at træffe effektive Forholdsregler mod Kronens Værdiforringelse. Men selv om det foreliggende Lovforslag ikke af os skønnes at opfylde Formaålet, maa det dog antages at ville hjælpe noget til at hæve den danske Krone. Derfor vil det konservative Folkepartis Repræsentanter her i Tinget stemme for Lovforslaget. Vi frygter, som sagt, for